

ди ся че прѣди да остави Іисусъ Галилеј, той испроводи седмдесетъ ученици (Лук. 10; 1-16), и отиваше на Іерусалимъ прѣзъ Самаріј, когато едно Самарянско село не искаше да го прїеме (Лук. 9; 51-56) и исцѣли той десетмина прокаженни (Лук. 17: 14-19). Той стигнѣ въ Іерусалимъ на празникъ-тъ на Шатрораспѣваніе-то (Іоан. 7; 2-10) който бѣше около шестъ мѣсѣца прѣди распятіе-то му. Той учаше въ Іерусалимъ (Іоан. 7; 11. Гл. 8; 59). Когато бѣше въ Іерусалимъ, върнѣхъ ся седмдесетъ ученици, и даде отговоръ на законникъ-тъ (Лук. 10; 17-37); послѣ посѣти Мартѣ и Марії въ Витавиј, (Лук. 10; 38-42) учаще ученици-ты вторый пътъ за молитвѣ (Лук. 11; 1-13). Исцѣли въ Іерусалимъ слѣпый-тъ и учаще народъ-тъ (Іоан. 9; 1-10. Гл. 2; 4). Той ся намираше на празникъ-тъ на освященіе-то на храмъ-тъ (Іоан. 10; 22-42). Тогава бѣше “зима” (Декемврій) около три мѣсѣца подиръ горній-тъ празникъ и три мѣсѣца прѣди распѣтіе-то му. На тоя празникъ Іудеи-ти искахѫ да го уловятъ, а той ся отегли отвѣдъ Йорданъ дѣто Іоанъ креститель отнапрѣдъ кръщаваше, и “мнозина дойдохѫ при него” (Іоан. 40; 41). Той ся върнѣ и въскрѣси Лазаря (Іоан. 14); но като Іудеи-ти ся сговаряхѫ да го убийтъ, той пакъ ся отегли съ ученици-ты си въ градъ Ефраимъ (Іоан. 11; 52) който бѣше около три и половина часа на Сѣверъ отъ Іерусалимъ, а послѣ ся отегли отвѣдъ Йорданъ когато “отидохѫ слѣдъ него